

17. ročník Mezinárodního kolokvia zaměřeného na lidovou, folkovou, etnickou hudbu a world music

Od folkloru k world music: Hudba a prostor
CETT - Konferenční sál, Podhradí 127, Náměšť nad Oslavou
Vstup volný, srdečně zveme všechny zájemce!

Středa 29. 7.

- 10.00 – 10.15 Marian Friedl: Hudbou zachytit prostor a čas
10.20 – 10.35 Jan Sobotka: Got a Map to the Highway, Baby... Blues a kartografie
10.40 – 10.55 Irena Příbylová: Kanada a my aneb Píseň severu
11.20 – 11.35 Jiří Moravčík: Bubenický rituál taiko, v němž se člověk proměňuje ve zvuk
11.40 – 11.55 Petr Dorůžka: Modální hudba, kulturní identita, porušování pravidel a improvizace
12.00 – 12.15 Milan Tesař: Hudebníci a virtuální prostor nejen v době koronavirové
14.00 – 14.15 Aleš Opekar: České muzikály - mezi divadelním a filmovým prostorem
14.20 – 14.35 Julia Ulehla: Towards an Architecture of Sound: Exploratory Poetics for the Spatialization of Song
14.40 – 14.55 Tiago Lucas: Garcia Kitchens, Barnyards, Botecos & Squares. Music on margins of the cultural industry
15.00 – 15.15 Milan Zeibert: Pumpujte, pumpujte, volný prostor! aneb Půjdu, kam chci, dupnula zelená lučištnice a ve svých písních zabrala větší území než Alexandr Makedonský, Robur Dobytel a markýz Gero dohromady
15.30 – 16.30 seminář, diskuse

DĚKUJEME PARTNERŮM

Premiéra nového projektu Mariana Friedla

Srdce své hudby našel hudebník, vizionář a etnomuzikolog Marín Friedl v Beskydech. Vzdal jim hold v projektu Beránci a vlci, i dvěma posledními alby - Beskydská Odysea a Píseň Země – a takřka vždy nás přinutil žasnout, těšit a přemýšlet nad jejich krásou a spjatostí s krajinou. Všichni si přitom pamatujeme, jak silného parťáka měl Marian v Jitce Šuranské. Při hraní i debatách o chystaném albu, které se rozhodli zasvětit tématu oběma blízkému – lásce. Ledva se stačili nadechnout, aby nám ji představili hned v jedenácti podobách, přišel, a to strašně nespravedlivě brzy, zásah shůry. „Čím vážnější byl Jitčin stav, tím usilovněji jsem pracoval na přípravě nového alba, které jsme chtěli společně natočit v létě 2020. Moc jsem si přál, aby jí i tato vize pomohla překonat těžký úkol, před nímž stála. Bylo nám ale souzeno jinak,“ vyznal se Marian a namísto truchlení nad ztrátou kamarádky, se rozhodl album dokončit. Pro Jitku a za Jitku. Dočkáme se ho na podzim, část skladeb nám ale Marian s početnou kapelou a možná dalšími hosty premiérově zahraje už teď.

Marian Friedl - zpěv, píšťaly, klarinet, kobza, malý cimbál
Petra Jelénková - zpěv, housle
Štěpán Flagar - soprán saxofon
Rostislav Hus - kytara
Martin Kocián - kontrabas
Michal Wierzoň - bicí, perkuse

Úterý 28. 7.

Stará Tkalcovna
ve 20 hod.

Odysea Mariana Friedla

streamovaný koncert v Krajině
Folkových prázdnin Rostislava
Pospíšila

Stream koncertu na:
<https://www.youtube.com/user/FolkovePrazdniny>

Roušky s sebou

Rozhovor s Marianem Friedlem...

Jak jste se dostal k hudbě?

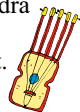
Šťastnou náhodou. Pocházím z dělnické rodiny, nikdo u nás nehrál, nechodilo se na koncerty ani do divadel... Ale znáte to, koho umění chce, toho si najde. Od narození jsem trpěl na záněty hrtanu, tak mě rodiče dávali na hlídání k bratrovi mého dědy, který žil v jednom krásném beskydském údolí. Tam jsem pak strávil podstatnou část svého dětství. On byl muzikant tělem i duší. A byl i takový trochu svéhlavý samotář, který sám děti neměl, tak jsme se sblížili a právě on mě přivedl i k hudbě. Byl samouk. Hrál na klarinet a saxofon, ale jeho příběh začal housličkami. Představte si, že u nich v rodině komusi koupili housle jako dárek a schovali je na půdě do sena. A on jako malý klouček je našel a začal na ně tajně hrát. Když byly potom housličky skutečně darovány, nikdo nechápal, jak je možné, že na ně hned dokáže zahrát... Jsem moc vděčný osudu, že jsme se potkali. Jeho památce jsem věnoval svou loňskou desku s názvem Beskydská Odysea.

Ted' aktuálně připravujete projekt 11 podob lásky, skladby z tohoto alba, které vyjde na podzim, budou mít koncertní premiéru právě v úterý 28. července na Připomínkách Folkových prázdnin. Můžete nám prosím projekt představit blíže?

Tento projekt, přesně s tímto názvem i tématem, mám v hlavě už několik let. Plán byl takový, že postupně s Jituškou Šuranskou budeme vybírat materiál, který se bude vázat k různým podobám lásky a z něj vznikne triové album s hosty. Z tohoto plánu ale s odchodem Jitušky bohužel sešlo. Na desce tak zazní jen jediná píseň, kterou jsme stihli zařadit do společného repertoáru, jmenuje se Myla moja a zahráli jsme ji všeho všudy možná dvakrát... Některé písničky jsem ale vybral nebo vymyslel ještě za života Jitušky a poslal jí je ke schválení, zpracovat jsme je ale už společně nestihli. A je tam také dost takových, které vznikly úplně v poslední době. My jsme s Jituškou neměli žádný termín, kdy bychom chtěli album vydat. Šlo prostě o to, že jsme se shodli na tom tématu a čekali jsme, co k nám postupně připutuje. Jenže, když Jituška začala být vážně nemocná, řekl jsem jí, že je na čase na tom albu začít reálně pracovat. Taký proto, aby měla nějakou vizi, která by jí pomáhala... Stanovil jsem tedy, že budeme natáčet v létě 2020, ale osud rozhodl jinak. A bez Jitušky jsem pak neviděl žádný smysl v pokračování. Ale potřeboval jsem to nějak překonat. A tehdy se právě sešly dvě důležité věci. Začal jsem koncertovat v duu se Sabrinou Pasičnykovou – s ní jsme hráli nejprve písně z alba Beskydská Odysea, ale postupně jsme zpracovávali i vymýšleli úplně nové písničky. A kromě toho jsem už dávno měl velkou touhu vytvořit si kapelu z jazzového jádra Beránků. A tak, když jsem se pak jednoho rána vzbudil s neodolatelnou touhou natočit 11 podob lásky navzdory všemu, měl jsem jasno v repertoáru i muzikantech a mohlo se začít.

Jaké ostatní projekty v blízké době chystáte?

Naštěstí se začalo zase koncertovat, takže mě čeká řada vystoupení s různými projekty jako jsou norský-český kvartet NOCZ, beskydská kapela RukyNaDudy, sefardský projekt Misterios del Amor, vzpomínkové koncerty na Jitušku, Beránci a vlci... A kromě toho už jsou naplánovány další koncerty s projektem 11 podob lásky – 13. 8. na brněnském Ponava Festu, 29. 8. na festivalu Hlasy v Rožnově pod Radhoštěm a křest desky proběhne 28. 10. v Brně na Šelepce. Současně bych rád přes zimu připravil k vydání album zaměřené na gajdy a hodně mě láká vydání mé básnické sbírky společně s ilustracemi zpěvačky a výtvarnice Ludmily Vaškové a hudebním doprovodem mým a hráčky na violu da gamba Magdy Uhlířové. Ale to

Festival můžete podpořit na

donio.cz/FolkovePrazdniny

DĚKUJEME!

už jsou spíš takové mlhavé sny, jimiž se těším pro osvěžení. Prioritu má teď album 11 podob lásky. Dokud nebude v ruce, moc prostoru pro další aktivity není... A i proto musím ještě připomenout, že další tvůrčí činnost bude hodně záviset na tom, jak se mi podaří toto album ufinancovat. Základem jsou totiž dary fanoušků. Pokud by je tedy někdo ze čtenářů Plátku chtěl podpořit, navštivte stránky www.11podoblasky.cz.

Jistě máte nesčetně vzpomínek na Jitku Šuranskou, je nějaká, se kterou byste se chtěl s námi podělit?

My jsme se měli opravdu hodně rádi a myslím, že to z nás vyzařovalo i na pódiu. Málokdo ale ví, že jsme se dokázali taky hodně pohádat. Všechno jsme vždycky nakonec ustáli, možná, že to hůř nesl Martin Krajiček než my s Jituškou... Ale jednou jsem opravdu Jitušku rozčilil tak, že kapela se málem rozpadla. Natáčení klipu k písni Jablůška bylo možné jen v termínu, kdy já jsem se zúčastnit nemohl a to jen proto, že jsem musel připravovat svoje univerzitní přednášky. To ovšem pro Jitušku nebyla žádná omluva. Nedalo se s ní o tom vůbec mluvit, strašně jí na tom záleželo – ostatně v té písni spolu zpíváme a navíc jsem jí připravil i zaranžoval vyložení Jitušce na tělo... Ale nedalo se nic dělat. Natočili to nakonec beze mě a vypadalo to, že tohle mi nikdy neodpustí. Když to pak trochu opadlo, navrhl jsem, aby mě kapela potrestala okamžitým vyhazovem a nabídla mi možnost doživotního hostování... A tak jsem byl od té doby takovým členem-něčlenem. A mnohokrát jsme si z toho později dělali legraci a divili se, že jsme se kvůli takové hlouposti mohli vzájemně tak naštvát. Jenže i tohle byla Jituška, naše lvice...

Folkové prázdniny znáte již docela dobře, co pro Vás znamenají?

Na Folkovkách jsem poprvé vystoupil právě s Jituškou a Martinem Krajičkem v roce 2015 a od té doby jsem tady každý rok. Je toho spousta, za co jsem Folkovkám vděčný, ale přednostně musím zmínit, že díky nim spatřil světlo světa projekt Beránci a vlci. V roce 2016 se nechal Michal Schmidt ukecat Jituškou, aby mi dal šanci přímo tady nazkoušet a pak v hlavním programu provést svou hudební vizi a vznikl tak koncert Z kořenů k world music, z něž se později zrodili Beránci. Vzhledem k tomu, že mě tehdy nikdo neznal a neměl jsem ani žádnou ukázkou toho, co zamýšlím, to byl myslím risk hodný obdivu. Ted' už se mnou na Folkovky jezdí i rodina a postupně se přidala řada přátel z celé republiky a spousta nových jsme si našli přímo tady. Je to tedy už pro nás vyložení návrat do rodinného prostředí s krásnými lidmi a skvělou hudbou. A protože jsem typický problémový otec, který neví, co to je dovolená, je pro mě velmi příjemné, že se tady rodina může rekreovat a já úplně nezahálím...

S Folkovými prázdninami, ale i s Vašimi hudebními projekty jako například Andělem oceněnými Beránky a vlky, kteří měli v Náměšti nad Oslavou premiéru v roce 2017, je úzce spojen pojem world music. Zkusil byste prosím návštěvníkům Folkovek stručně vysvětlit, o jakou hudbu se jedná?

To bych taky rád věděl! Vždyť my jsme dostali za Beránky a vlky Anděla v kategorii folk... Ale pokud jde o mě, já mám radši pojem root music. Hudba, která roste z nějaké kontinuálně předávané tradice, jejíž jedinečnost vyplývá už z toho, že v ní má v sobě zakódovanou zprávu o daném místě: jeho historii, přírodních podmínkách, lidech... I s takovou hudbou se dá pracovat různě. Dá se pěstovat i jinde či roubovat s jinými žánry a vlivy, ale své kořeny prostě nezapře. Otázky pokládala Zuzana Valová...

